

Петер кивнув і додав: «Якщо хочеш подивитися на кажанів, ми тобі їх покажемо. Швиденько – туди й назад».

Бара не знала, чи то тішитися, чи то боятися. Хлопці завершили приготування, вимкнули ліхтарики, і наступної хвилини всіх трьох поглинула темрява штольні.

«Десперати» не дуже звикли до різких темпів пересування, тож рухалися досить повільно. До штольні йшли понад годину. Коли ж нарешті дісталися до неї, виявилось,

що їхня хоробрість кудись поділася. Чарлі тримав старий на три батарейки ліхтарик, Травнік ніс назбираний дорогою хмиз для багаття, а Тофа тримав чотири товсті свічки, коробку сірників і старі газети для розпалювання багаття.

Вони стояли перед входом та вдивлялись то один на одного, то в темну печеру. Чарлі увімкнув ліхтарик, кілька разів лягнув по ньому долонею, перш ніж той променем світла врізався в темряву штольні, а потім сказав: «Першим, хто вб'є кажана, вважатиметься мисливцем пумого упо». І впевнено увійшов до штольні, за ним уже менш упевнено Травнік і Тофа.

Рухалися хлопці повільно, оскільки світло від ліхтарика Чарлі було надто слабким для штольні, а земля в багатьох місцях була вкрита щебенем і камінням. Час від часу чулося болісне сичання чи лайка. Усюди

